

nega glavarstva, naslov: „Spoštovanemu in cenjenemu gospodu Stiskaču, starešini v Kandršah“, ali na tem zavitku je bilo zapisano samo: „Starešini Stiskaču v Kandršah.“

„Kaj meni ta okrajni pisac, da mi ni pustil naslova, ki mi gre?“ zadere se starešina po prejetju lista.

Birič ga zavrne: „Pazi, starešina, kaj govoriš; naslov je pisal sam gospod predstojnik.“

Starešina: To je laž! Jaz poznam dobro pisavo tega našemljenega pisarja.

Birič zmaje z glavo in pravi: „Ti se šališ. Videl sem na lastne oči, da je predstojnik pisal naslov; stal sem pri njem v sobi, ko ga je pisal.“

Starešina: To sem se vražje zmotil. Ušla mi je beseda nehote; pozabi jo in idi z menoj v hišo, prijatelj, da pijeva čašo dobrega vina.

„Pazi vprihodnje, starešina, kaj govoriš, jaz sicer ne pripovedujem nikomur rad neprilik, ti bi se pa vender vtegnil opeči“, doda birič; gre ž njim v sobo, izpije nekaj čaš vina in odide.

Zdaj odpre starešina pismo; prebravši ga, vsklikne:

„To so sami berači in capini od prvega do zadnjega. Grom in pekeli! Kaj vse se ne zgodi? Od mojih ljudi le jeden ne, razun Torijevega Franceta. Zdaj mu ne morem niti jednega delavca preskrbeti. In poleg tega moram vsem še danes naznaniti; to je za me huđ udarec. Jaz pa storim to vender sam. Sicer pa še ni vseh dnij konec. Zdaj grem takoj, da jih obvestim ter da jim svetujem, da gredo v ponedeljek k predstojniku zahvalit se. On ne pozna nobenega. Najbrže jih je priporočal Martin. Kadar jih predstojnik vidi, kako so opravljeni: jeden brez črevljev, drugi z luknjastim klobukom, tretji brez kamižole itd., no, potem bi bil velik čudež, ako se ne napelje voda na moj mlin.“ Tako se tolaži starešina pri napravljanji. Vzame opetovano pisanje v roke, da bere ter vidi, kateri so bolj blizu in kateri bolj odстранjeni, da mu ne bode treba dvakrat jedno in isto pot narediti.

Jurij Gašperetov sicer ni bil najbližji; starešina pa ni bil od tistega časa, ko je njegovemu očetu vzel po krivici travnik, v njegovi hiši, ker pekla bi ga vest, kadar bi videl te uboge ljudi. „Pojdem najprej k temu“, pravi sam pri sebi ter se poda na pot.

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. Občni zbor vdovskega učiteljskega društva. (Dalje.) Blagajnik je poročal: Vdovsko učiteljsko društvo je imelo letos 105 članov, kar je razvidno iz imenika, kojega je izdalo in razposlalo predsedništvo častitim članom koncem upravnega leta 1895/96.

Med omenjenih 105 je bilo 25 ustanovnikov, t. j. taci, ki so že nad 30 let prispevali v društveno blagajnico in so bili vsled tega in v hvaležno priznanje, da so nam ustanovili prekorišno vdovsko učiteljsko društvo, iz katerega dobiva premnogo vdov in učit. sirot izdatnih podpor, tri leta sem letnine oproščeni vsled sklepa vsako leto tu se vršnega slavnega občnega zbora.

83 članov je plačalo letnine 502 gld.; ako prištejemo sem še doplačilo nekega člana za leto 1895, iznaša vsa letnina 504 gld., kakor je izkazano v računskem sklepu. Trije člani so molče izstopili iz našega društva, ker še do danes zbog večkratnega opominjevanja niso plačali letnine za leto 1896. Na pristopnici je vplačalo 13 članov 183 gld.; od teh 13 jih je pet pristopilo društvu v ravnokar minoletem letu, drugi pa že poprej in plačujejo pristopnino na obroke, kar je po pravilih dopuščeno. Slavnemu občnemu zboru je znano, da vdovsko učiteljsko društvo posojuje tudi denar onim članom, ki so prišli v kako zadrego in nočejo v svojem kraju posojila iskati, ker bi to menda ne vekšalo njih veljave in ugleda, in ker bi postali vsled tega preveč odvisni od te ali one osebe. Seveda se posojuje le proti zadostnemu zagotovitvi in varščini in dotičnik lahko vrača potem svoj dolg po manjih obrokih, ker bi vsega najedenkrat pri svojih pielih dohodkih niti ne zmoget. Društvo zahteva zato le navadne obresti. Tako je naše društvo ob enem tudi v pomoč učiteljem, dasiravno je njega glavni namen podpirati učiteljske vdove in sirote.

Koncem tekočega leta je bilo vkupnega posojila na dolžna pisma še 675 gld., 319 gld. pa se je med letom vrnilo.

Na obrestih je plačalo 7 članov 23 gld. 7 kr. Obresti od 23 vrednostnih državnih papirjev so iznašale 1919 gld. 50 kr. kakor vsako leto, od hranilničnih vlog na knjižice štev. 59.536, 989, 9211 in 410 pa 304 gld. 24 kr., skupaj torej 2246 gld. 81 kr.

Kolekovine se je vrnilo od izplačevanja posameznih pokojnin in odgojnin vdovam in sirotam 11 gld. 15 kr. in blagajnični ostanek minolega leta je bil 695 gld. 36 kr. Ako vse to seštejemo, dobimo skupnih dohodkov 3959 gld. 32 kr.

Troški. Vdovsko učiteljsko društvo je podpiralo dosedaj 18 vdov z zneskom 1553 gld. 33 kr. in 32 sirot z 723 gld. 77 kr. skupaj 2277 gld. 10 kr. Slavnemu občnemu zboru pa je znano, da je v ravnokar minoletem letu prirastlo našemu društvu novih vdov in sirot in sicer takih, na katere bi vlani nihče mislil ne bil. Kakor je bilo že v tajnikovem poročilu omenjeno, je umrl 1 starejših članov ustanovnikov „Janez Lukan“ zapustivši vdovo, in 3 člani, Bantan, Levstek in Pleško v najboljši dobi svojega delovanja, zapustivši vdove in 8 sirot, kar bode stalo društvu novih 600 gld. Pač hud udarec za blagajnico!

Podpore se je izplačalo 3 društvenikom 82 gld., jedni siroti vsled sklepa vplanskega občnega zbora 60 gld. in 4 vdovam vsled istega sklepa 75 gld., skupaj 217 gld., ki so se sprejeli v letošnji račun.

Upravna režiija je znašala 119 gld. 77 kr. Tu je omeniti, da bi častiti člani marsikateri goldinar blagajnici in veliko nepotrebnega dela društvenemu vodstvu lahko prihranili, ko bi se vsi vestno ravnali po določenih predpisih. Ali treba je premnogokrat pisati in odgovarjati vprašanjem, ki so jasno raztolmačena v društvenih pravilih in bi dotičnika ne stalo drugega, nego pogled v ista. Drugič je treba vsako leto skorej polovico gg. članov opozarjati na vplačevanje letnine oziroma pristopnine, akoravno vsakdo ve, da se letnina plačuje do konca prosinca in na opomin pa skrajni čas do konca malega travna vsakega leta in da se pozneje došla letnina niti sprejemati ne sme. To je še posebej priporočil vplanski občni zbor novemu odboru oziroma njega predsedniku.

(Konec prih.)